

1. В Антиохии, в тамошней церкви были некоторые пророки и учителя: Варнава, и Симеон, называемый Нигер, и Луций Киринеянин, и Манаил, совоспитанник Ирода четвертовластника, и Савл.

УПО: А в Антіохії, у тамошній Церкві були ці пророки та вчителі: Варнава й Семен, званий Нігер, і кірінеянин Луцій, і Манаїл, що був вигодуваний із тетрархом Іродом, та ще Савл.

KJV: Now there were in the church that was at Antioch certain prophets and teachers; as Barnabas, and Simeon that was called Niger, and Lucius of Cyrene, and Manaen, which had been brought up with Herod the tetrarch, and Saul.

2. Когда они служили Господу и постились, Дух Святой сказал: отделите Мне Варнаву и Савла на дело, к которому Я призвал их.

УПО: Як служили ж вони Господеві та постили, прорік Святий Дух: Відділіть Варнаву та Савла для Мене на справу, до якої покликав Я їх!

KJV: As they ministered to the Lord, and fasted, the Holy Ghost said, Separate me Barnabas and Saul for the work whereunto I have called them.

3. Тогда они, совершив пост и молитву и возложив на них руки, отпустили их.

УПО: Тоді, попостивши та помолившись, вони руки поклали на них, і відпустили.

KJV: And when they had fasted and prayed, and laid their hands on them, they sent them away.

4. Сии, быв посланы Духом Святым, пришли в Селевкию, а оттуда отплыли в Кипр;

УПО: Вони ж, послані будши від Духа Святого, прийшли в Селевкію, а звідти до Кіпру відплинули.

KJV: So they, being sent forth by the Holy Ghost, departed unto Seleucia; and from thence they sailed to Cyprus.

5. и, быв в Саламине, проповедывали слово Божие в синагогах Иудейских; имели же при себе и Иоанна для служения.

УПО: Як були ж в Саламіні, то звіщали вони Слово Боже по синагогах юдейських; до послуг же мали й Івана.

KJV: And when they were at Salamis, they preached the word of God in the synagogues of the Jews: and they had also John to their minister.

6. Пройдя весь остров до Пафа, нашли они некоторого волхва, лжепророка, Иудеянина,

именем Вариисуса,

УПО: А коли перейшли аж до Пафи весь острів, то знайшли ворожбита одного, лжепророка юдеянина, йому на ім'я Варісус.

KJV: And when they had gone through the isle unto Paphos, they found a certain sorcerer, a false prophet, a Jew, whose name was Barjesus:

7. который находился с проконсулом Сергием Павлом, мужем разумным. Сей, призвав Варнаву и Савла, пожелал услышать слово Божие.

УПО: Він був при проконсулі Сергії Павлі, чоловіку розумнім. Той закликав Варнаву та Савла, і прагнув послухати Божого Слова.

KJV: Which was with the deputy of the country, Sergius Paulus, a prudent man; who called for Barnabas and Saul, and desired to hear the word of God.

8. А Елима волхв (ибо то значит имя его) противился им, стараясь отвратить проконсула от веры.

УПО: Але їм опирався Еліма ворожбит той, бо ім'я його перекладається так, і намагавсь відвернути від віри проконсула.

KJV: But Elymas the sorcerer (for so is his name by interpretation) withstood them, seeking to turn away the deputy from the faith.

9. Но Савл, он же и Павел, исполнившись Духа Святаго и устремив на него взор,

УПО: Але Савл, що й Павло він, переповнився Духом Святим і на нього споглянув,

KJV: Then Saul, (who also is called Paul,) filled with the Holy Ghost, set his eyes on him.

10. сказал: о, исполненный всякого коварства и всякого злодейства, сын диавола, враг всякой правды! перестанешь ли ты совращать с прямых путей Господних?

УПО: і промовив: О сину дияволів, повний всякого підступу та всілякої злости, ти ворогу всякої правди! Чи не перестанеш ти плутати простих Господніх доріг?

KJV: And said, O full of all subtilty and all mischief, thou child of the devil, thou enemy of all righteousness, wilt thou not cease to pervert the right ways of the Lord?

11. И ныне вот, рука Господня на тебя: ты будешь слеп и не увидишь солнца до времени. И вдруг напал на него мрак и тьма, и он, обращаясь туда и сюда, искал вожатого.

УПО: І тепер ось на тебе Господня рука, ти станеш сліпий, і сонця бачити не будеш до часу! І миттю обняв того морок та темрява, і став він ходити навпомацки та шукати поводатора...

KJV: And now, behold, the hand of the Lord is upon thee, and thou shalt be blind, not seeing the sun for a season. And immediately there fell on him a mist and a darkness; and he went about seeking some to lead him by the hand.

12. Тогда проконсул, увидев происшедшее, уверовал, дивясь учению Господню.

УПО: Тоді той проконсул, як побачив, що сталося, увірував, і дивувався науці Господній!

KJV: Then the deputy, when he saw what was done, believed, being astonished at the doctrine of the Lord.

13. Отплыв из Пафа, Павел и бывшие при нем прибыли в Пергию, в Памфилии. Но Иоанн, отделившись от них, возвратился в Иерусалим.

УПО: І, як від Пафа Павло й ті, хто з ним був, відпливли, то вони прибули в Памфілійську Пергію. А Іван, відлучившись від них, повернувся до Єрусалиму.

KJV: Now when Paul and his company loosed from Paphos, they came to Perga in Pamphylia: and John departing from them returned to Jerusalem.

14. Они же, проходя от Пергии, прибыли в Антиохию Писидийскую и, войдя в синагогу в день субботний, сели.

УПО: А вони, пішовши з Пергії, прийшли до Пісідійської Антіохії, і дня суботнього до синагоги ввійшли й посідали.

KJV: But when they departed from Perga, they came to Antioch in Pisidia, and went into the synagogue on the sabbath day, and sat down.

15. После чтения закона и пророков, начальники синагоги послали сказать им: мужи братия! если у вас есть слово наставления к народу, говорите.

УПО: А по відчитанні Закону й Пророків, старші синагоги послали до них, переказуючи: Мужі-браття, якщо маєте слово потіхи для люду, промовте!

KJV: And after the reading of the law and the prophets the rulers of the synagogue sent unto them, saying, Ye men and brethren, if ye have any word of exhortation for the people, say on.

16. Павел, встав и дав знак рукою, сказал: мужи Израильтяне и боящиеся Бога! послушайте.

УПО: Тоді Павло встав, і давши знака рукою, промовив: Послухайте, мужі ізраїльтяни, та ви, богобійні!

KJV: Then Paul stood up, and beckoning with his hand said, Men of Israel, and ye that fear God, give audience.

17. Бог народа сего избрал отцов наших и возвысил сей народ во время пребывания в земле Египетской, и мышцею вознесенною вывел их из нее,
УПО: Бог цих Ізраїлевих людей вибрав Собі отців наших, і підвищив народ, як він перебував у єгипетським краї, і рукою потужною вивів їх із нього,
KJV: The God of this people of Israel chose our fathers, and exalted the people when they dwelt as strangers in the land of Egypt, and with an high arm brought he them out of it.

18. и около сорока лет времени питал их в пустыне.
УПО: і літ із сорок Він їх годував у пустині,
KJV: And about the time of forty years suffered he their manners in the wilderness.

19. И, истребив семь народов в земле Ханаанской, разделил им в наследие землю их.
УПО: а вигубивши сім народів в землі ханаанській, поділив жеребком їхню землю між ними,
KJV: And when he had destroyed seven nations in the land of Chanaan, he divided their land to them by lot.

20. И после сего, около четырехсот пятидесяти лет, давал им судей до пророка Самуила.
УПО: майже що по чотиреста й п'ятидесяти роках. Після того аж до Самуїла пророка Він їм суддів давав.
KJV: And after that he gave unto them judges about the space of four hundred and fifty years, until Samuel the prophet.

21. Потом просили они царя, и Бог дал им Саула, сына Кисова, мужа из колена Вениаминова. [Так прошло] лет сорок.
УПО: А потім забажали царя, і Бог дав їм Саула, сина Кісового, мужа з Веніяминового племени, на чотири десятки років.
KJV: And afterward they desired a king: and God gave unto them Saul the son of Cis, a man of the tribe of Benjamin, by the space of forty years.

22. Отринув его, поставил им царем Давида, о котором и сказал, свидетельствуя: нашел Я мужа по сердцу Моему, Давида, сына Иессеева, который исполнит все хотения Мои.
УПО: А його віддаливши, поставив царем їм Давида, про якого й сказав, засвідчуючи: Знайшов Я Давида, сина Єссеевого, чоловіка за серцем Своїм, що всю волю Мою він виконувати буде.
KJV: And when he had removed him, he raised up unto them David to be their king; to whom

also he gave their testimony, and said, I have found David the son of Jesse, a man after mine own heart, which shall fulfil all my will.

23. Из его-то потомства Бог по обетованию воздвиг Израилю Спасителя Иисуса.

УПО: За обітницею, із його насіння підняв Бог Ісуса, як спасіння Ізраїлеві,

KJV: Of this man's seed hath God according to his promise raised unto Israel a Saviour, Jesus:

24. Перед самым явлением Его Иоанн проповедывал крещение покаяния всему народу Израильскому.

УПО: як Іван перед самим приходом Його усьому народові Ізраїлевому проповідував хрищення на покаяння.

KJV: When John had first preached before his coming the baptism of repentance to all the people of Israel.

25. При окончании же поприща своего, Иоанн говорил: за кого почитаете вы меня? я не тот; но вот, идет за мною, у Которого я недостоин развязать обуви на ногах.

УПО: А коли свою путь Іван виконав, то він промовляв: Я не Той, за Кого ви мене вважаєте, але йде он за мною, що Йому розв'язати ремінця від узуття Його я недостойний.

KJV: And as John fulfilled his course, he said, Whom think ye that I am? I am not he. But, behold, there cometh one after me, whose shoes of his feet I am not worthy to loose.

26. Мужи братия, дети рода Авраамова, и боящиеся Бога между вами! вам послано слово спасения сего.

УПО: Мужі-браття, сини роду Авраамового, та хто богобоязний із вас! Для вас було послане слово спасіння цього.

KJV: Men and brethren, children of the stock of Abraham, and whosoever among you feareth God, to you is the word of this salvation sent.

27. Ибо жители Иерусалима и начальники их, не узнав Его и осудив, исполнили слова пророческие, читаемые каждую субботу,

УПО: Бо мешканці Єрусалиму та їхня старшина Його не пізнали, а пророчі слова які щосуботи читаються вони сповнили присудом,

KJV: For they that dwell at Jerusalem, and their rulers, because they knew him not, nor yet the voices of the prophets which are read every sabbath day, they have fulfilled them in condemning him.

28. и, не найдя в Нем никакой вины, достойной смерти, просили Пилата убить Его.

УПО: і хоч жадної провини смертельної в Ісусі вони не знайшли, все ж просили Пилата вбити Його.

KJV: And though they found no cause of death in him, yet desired they Pilate that he should be slain.

29. Когда же исполнили всё написанное о Нем, то, сняв с древа, положили Его во гроб.
УПО: Коли ж усе вповнилось, що про Нього написане, то зняли Його з дерева, та й до гробу поклали.

KJV: And when they had fulfilled all that was written of him, they took him down from the tree, and laid him in a sepulchre.

30. Но Бог воскресил Его из мертвых.

УПО: Але Бог воскресив Його з мертвих!

KJV: But God raised him from the dead:

31. Он в продолжение многих дней являлся тем, которые вышли с Ним из Галилеи в Иерусалим и которые ныне суть свидетели Его перед народом.

УПО: Він з'являвся багато днів тим, що були поприходили з Ним із Галілеї до Єрусалиму, і що тепер вони свідки Його перед людьми.

KJV: And he was seen many days of them which came up with him from Galilee to Jerusalem, who are his witnesses unto the people.

32. И мы благовествуем вам, что обетование, данное отцам, Бог исполнил нам, детям их, воскресив Иисуса,

УПО: І ми благовістимо вам ту обітницю, що дана була нашим отцям,

KJV: And we declare unto you glad tidings, how that the promise which was made unto the fathers,

33. как и во втором псалме написано: Ты Сын Мой: Я ныне родил Тебя.

УПО: що її нам, їхнім дітям, Бог виконав, воскресивши Ісуса, як написано в другім псалмі: Ти Мій Син, Я сьогодні Тебе породив!

KJV: God hath fulfilled the same unto us their children, in that he hath raised up Jesus again; as it is also written in the second psalm, Thou art my Son, this day have I begotten thee.

34. А что воскресил Его из мертвых, так что Он уже не обратится в тление, [о сем] сказал так: Я дам вам милости, [обещанные] Давиду, верно.

УПО: А що Він воскресив Його з мертвих, щоб більш не вернувся в зотління, те так заповів: Я дам вам ті милості, що обіцяні вірно Давиду були!

KJV: And as concerning that he raised him up from the dead, now no more to return to corruption, he said on this wise, I will give you the sure mercies of David.

35. Посему и в другом [месте] говорит: не дашь Святому Твоему увидеть тление.

УПО: Тому то й деінде говорить: Не даси Ти Своєму Святому побачити тління!

KJV: Wherefore he saith also in another psalm, Thou shalt not suffer thine Holy One to see corruption.

36. Давид, в свое время послужив изволению Божию, почил и приложился к отцам своим, и увидел тление;

УПО: Бо Давид, що часу свого послужив волі Божій, спочив, і злучився з отцями своїми, і тління побачив.

KJV: For David, after he had served his own generation by the will of God, fell on sleep, and was laid unto his fathers, and saw corruption:

37. а Тот, Которого Бог воскресил, не увидел тления.

УПО: Але Той, що Бог воскресив Його з мертвих, тління не побачив.

KJV: But he, whom God raised again, saw no corruption.

38. Итак, да будет известно вам, мужи братия, что ради Него возвещается вам прощение грехов;

УПО: Отже, мужі-браття, хай відомо вам буде, що прощення гріхів через Нього звіщається вам.

KJV: Be it known unto you therefore, men and brethren, that through this man is preached unto you the forgiveness of sins:

39. и во всем, в чем вы не могли оправдаться законом Моисеевым, оправдывается Им всякий верующий.

УПО: І в усім, у чому ви не могли виправдатись Законом Мойсеєвим, через Нього виправдується кожен віруючий.

KJV: And by him all that believe are justified from all things, from which ye could not be justified by the law of Moses.

40. Берегитесь же, чтобы не пришло на вас сказанное у пророков:

УПО: Отож, стережіться, щоб на вас не прийшло, що в Пророків провіщено:

KJV: Beware therefore, lest that come upon you, which is spoken of in the prophets;

41. смотрите, презрители, подивитесь и исчезните; ибо Я делаю дело во дни ваши, дело, которому не поверили бы вы, если бы кто рассказывал вам.

УПО: Дивіться, погордющі, і дивуйтеся та пощезайте, бо Я діло роблю за днів ваших, те діло, що йому не повірите ви, якби хто розповів вам!

KJV: Behold, ye despisers, and wonder, and perish: for I work a work in your days, a work which ye shall in no wise believe, though a man declare it unto you.

42. При выходе их из Иудейской синагоги язычники просили их говорить о том же в следующую субботу.

УПО: А як стали виходити вони, то їх прошено, щоб на другу субботу до них говорили ті самі слова.

KJV: And when the Jews were gone out of the synagogue, the Gentiles besought that these words might be preached to them the next sabbath.

43. Когда же собрание было распущено, то многие Иудеи и читатели [Бога], обращенные из язычников, последовали за Павлом и Варнавою, которые, беседуя с ними, убеждали их пребывать в благодати Божией.

УПО: А коли розійшлась синагога, то багато з юдеїв та й із нововірців побожних пішли за Павлом та Варнавою, а вони промовляли до них і намовляли їх перебувати в благодаті Божій.

KJV: Now when the congregation was broken up, many of the Jews and religious proselytes followed Paul and Barnabas: who, speaking to them, persuaded them to continue in the grace of God.

44. В следующую субботу почти весь город собрался слушать слово Божие.

УПО: А в наступну субботу зібралось майже все місто послухати Божого Слова.

KJV: And the next sabbath day came almost the whole city together to hear the word of God.

45. Но Иудеи, увидев народ, исполнились зависти и, противореча и злословя, сопротивлялись тому, что говорил Павел.

УПО: Як юдеї ж побачили натовп, то наповнились заздрощів, і стали перечити мові Павла та богозневажати.

KJV: But when the Jews saw the multitudes, they were filled with envy, and spake against those things which were spoken by Paul, contradicting and blaspheming.

46. Тогда Павел и Варнава с дерзновением сказали: вам первым надлежало быть проповедану слову Божию, но как вы отвергаете его и сами себя делаете недостойными вечной жизни, то вот, мы обращаемся к язычникам.

УПО: Тоді Павло та Варнава мужньо промовили: До вас перших потрібно було говорити Слово Боже; та коли ви його відкидаєте, а себе вважаєте за недостойних вічного життя, то ось до поган ми звертаємось.

KJV: Then Paul and Barnabas waxed bold, and said, It was necessary that the word of God should first have been spoken to you: but seeing ye put it from you, and judge yourselves unworthy of everlasting life, lo, we turn to the Gentiles.

47. Ибо так заповедал нам Господь: Я положил Тебя во свет язычникам, чтобы Ты был во спасение до края земли.

УПО: Бо так заповів нам Господь: Я світлом поставив Тебе для поган, щоб спасінням Ти був аж до краю землі!

KJV: For so hath the Lord commanded us, saying, I have set thee to be a light of the Gentiles, that thou shouldest be for salvation unto the ends of the earth.

48. Язычники, слыша это, радовались и прославляли слово Господне, и уверовали все, которые были предуставлены к вечной жизни.

УПО: А погани, почувши таке, раділи та Слово Господнє хвалили. І всі ті, хто призначений був в життя вічне, увірували.

KJV: And when the Gentiles heard this, they were glad, and glorified the word of the Lord: and as many as were ordained to eternal life believed.

49. И слово Господне распространялось по всей стране.

УПО: І ширилось Слово Господнє по цілій країні.

KJV: And the word of the Lord was published throughout all the region.

50. Но Иудеи, подстрекнув набожных и почетных женщин и первых в городе [людей], воздвигли гонение на Павла и Варнаву и изгнали их из своих пределов.

УПО: Юдеї ж підбили побожних впливових жінок та значніших у місті, і зняли переслідування на Павла та Варнаву, та й вигнали їх із своєї землі.

KJV: But the Jews stirred up the devout and honourable women, and the chief men of the city,

and raised persecution against Paul and Barnabas, and expelled them out of their coasts.

51. Они же, отряси на них прах от ног своих, пошли в Иконию.

УПО: Вони ж, обтрусивши із ніг своїх порох на них, подалися в Іконію.

KJV: But they shook off the dust of their feet against them, and came unto Iconium.

52. А ученики исполнялись радости и Духа Святаго.

УПО: А учні сповнялися радощів і Духа Святого.

KJV: And the disciples were filled with joy, and with the Holy Ghost.